

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΕΛΟΥ ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΘΡΗΣΚΕΙΑ ΚΑΙ ΓΥΝΗ

ΑΝ ἡ ἠθικὴ κλίνη καθ' ὀλοκληρίαν πρὸς τὸ δόγμα τῆς τοῦ Θεοῦ ὑπάρξεως καὶ τῆς ἀθανασίας τῆς ψυχῆς, εἰς πατῆρ, εἰς υἱός, οἱ σύζυγοι οὐδὲν ἔχουσι συμφέρον νὰ ὦσιν ἄθεοι.

Πῶς ἐπὶ παραδείγματι δυνάμεθα νὰ συλλάβωμεν τὴν ιδέαν, ὅτι, μία γυνὴ δύναται νὰ ἴηται ἄθεος; Τίς θὰ ὑποστηρίξῃ τὴν βροτὴν ταύτην ἐν τῇ ἀδυναμίᾳ τῆς ἀν οὐχί θρησκείας; Ὅν τὸ πλέον ἀνίσχυρον τῆς φύσεως, πάντοτε εἰς τὴν παραμονὴν τοῦ θανάτου, ἢ τῆς ἀπωλείας τῶν ἑαυτοῦ θεγγήτρων, τίς θὰ ὑποστηρίξῃ τὸ πλάσμα τοῦτο, ὅπερ μειδιᾷ καὶ ἀποθνήσκει, ἀν ἡ ἐλπίς αὐτοῦ δὲν ὑπάρχῃ ἐκεῖθεν ἐφημέρου ὑπάρξεως;

Σ. Δ. Π. Σ. Ἐποθοῦμεν ἐφέτος νὰ γνωρίσωμεν ἀρμοδιώτερον εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον τὴν μετ' ἰδίου ἐθουσιασμοῦ ἐξαιρέτως συνεργηζομένην ἐν τῇ «**Ποικίλῃ Σοφῇ**» αἰσθητικωτάτην καὶ ἐπιγάρτα δεσποινίδα **Παρθοκέννυ Παππακώστα**, κόρην ἐρασμιωτάτην καὶ καλλιτέγνιν καθ' ὅλην τὴν σημασίαν τῆς λέξεως, πλασθεῖσαν διὰ λεπτὴν ἀτμόσφαιραν ἰδανικωτέρου βίου καὶ διὰ τὰς πνευματικὰς τρυφὰς τοῦ εὐγενεστέρου κόσμου,